

РЕШЕНИЕ

№ 6081

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6538** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета /ЕС/ № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на съюза /Регламент № 952/2013/:
Образувано е по жалба на „Амичи 2018“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ж.к. „М. IV“, ресторант А., представлявано от Д. В. Г., срещу Решение № 32-176955/31.05.2022 г. на Директор на Териториална дирекция /ГД/ „Митница Б.“, Агенция „Митници“ /АМ/, с което за стока от Митническа декларация /МД/ MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021 г., на основание чл. 105, §3 и §4 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. са определени за вземане под отчет и досъбиране на вносно мито и ДДС в общ размер на 319,20 лева.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен - издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Счита се, че при издаване на оспореното решение са нарушени ЗМ и Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото не е спазен регламентирания в тях ред за определяне стойността на внесената от трета държава стока, поради което митническата стойност на стоката от МД с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021 г. е определена при допуснато грубо нарушение на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 2013 г.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото. В депозирана по

делото на 20.09.2023 г. от съда се излагат подробни съображения за незаконосъобразността на оспорения административен акт.

Ответникът – Директор на Териториална дирекция „Митница Б.“, Агенция „Митници“ се представлява от юрк. С., която моли за отхвърляне на жалбата. Претендират се сторените разноски за превод и юрисконсултско възнаграждение. Отправя се и възражение са прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, в случай че същото не е съобразено със законовия минимум, определен в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

На 07.05.2021 г. „Амичи 2018“ ЕООД, в качеството си на декларатор, е подал в ТД „Митница-Б.“, митническа декларация за внос от К. на катастрофирал автомобил, с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г., и пряк представител в ел. д. 3/19 и ел.д. 3/21 „МИРАМАР“ ООД, ЕИК[ЕИК] за режим допускане за свободно обращение стока с описание в ел. д. № 6/8: „Употребяван пътнически автомобил – катастрофирал; марка М., модел RVR, първа рег. 01.01.2012, цвят 0, р. обем 2000, двигател: няма данни; шаси JA4AH3AU0CZ602875“.

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е “С. – Стойност и навло“ Б. и към митническата декларация е приложена Фактура /Invoice/ № RA-E21030201/02.03.2021г., издадена от 9396-9053 QEBEC I., опаковъчен лист № RA-E21030201/02.03.2021г., издадена от 9396-9053 QEBEC I., генерален коносамент № MEDUML072524 P. – V. PORTION № L6575131 /талон/.

Митническата стойност за стоката е определена на база декларираните за нея елементи: 2361,94

Изчисленият размер на вносно мито за стоката от МД с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г. 2361,94 лева. Определените и взети под отчет и заплатени вземания са мита - 236,19 лв. и ДДС 519,63 лв. Страните не спорят, че сумите са платени, това е вписано като констатация и в обжалваното решение.

На основание чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл. 48, ал.1, т. 1 от ЗМ е извършен последващ контрол на декларацията, при която е установено, че митническата стойност е определена на база цената на автомобила в размер на 1828 С. съгласно приложена фактура № RA-E21030201/02.03.2021г., издадена от 9396-9053 QEBEC I.

При проверката е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN /номер на Шаси/.

На електронната страница www.autoauctions.io е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 02.03.2021г., със статус „Продадена“ /S./ за автомобил със същия VIN номер на шаси и „odometer 197053 actual miles“ в страната

на износа - К.. Публикуваната продажна цена е в размер на 2100 С. и превишава декларираната пред митническите органи цена в размер на 1828 С. при допускане на свободно обръщение.

В тази връзка с Писмо с рег. № 32-300988/23.09.2021г. на ТД „Митница Б./МБ Свободна зона“, „Амичи 2018“ ЕООД е уведомен, че на основание чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 във връзка с чл. 84, ал.1, т. 1 от ЗМ се извършва последващ контрол на митническа декларация за деклариране на режим допускане за свободно обръщение с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г., относно митническото оформяне на следните стоки: „Употребяван пътнически автомобил – катастрофирал; марка М., модел RVR, първа рег. 01.01.2012, цвят), р. обем 2000, двигател: няма данни; шаси JA4AH3AU0CZ602875“. Изискани са надлежно потвърждаване на декларираните цени, извършени плащания във връзка със стоката, други документи, както и писмени обяснения на „Амичи 2018“ ЕООД. Такива са представени с отговор вх. № 32-335499/22.10.2021г., вкл. оценка за ремонт на автомобила, който не е осъществен поради високата цена, както и изявление от дружеството, че автомобилът е бил разпродаден на части.

След проверка на представените от „Амичи 2018“ ЕООД доказателства е прието относно митническата декларация и с оглед непълнотата на представените допълнителни документи, че: не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложената фактура, като например – договори, поръчки, оферти, кореспонденция или други подобни предшествващи сделката, приложената фактура не съдържа всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката като условие на доставка, съгласно И., условия за плащане, начин и срок на плащане, клаузи при неизпълнение и др. и същата не може да служи в подкрепа на декларираните данни в МД относно митническата стойност; не са представени никакви доказателства относно извършени плащания към продавача.

При извършената допълнителна проверка било установено още, че ECELOON G. I. С. е собственик и продавач на процесното МПС марка М., модел RVR, шаси JA4AH3AU0CZ602875“, съобразно Р. – V. PORTION № L6575131/талон/, както и че същата застрахователна компания е била продавач по сделката на 02.03.2021г. На електронната страница www.autoauctions.io със стойност 2100 С.. С оглед липсата на предоставена информация от „АМИЧИ 2018“ ЕООД е прието, че сделката по фактура № RA-E21030201/02.03.2021г., издадена от 9396-9053 QEBEC I. и сделката по аукцион с дата 02.03.2021г. на електронната страница www.autoauctions е една и съща. От друга страна установено е, че освен продажната цена на автомобила в резултат от проведения аукцион, са налице десет броя изображения, удостоверяващи неговото състояние, като от наличните изображения е констатирано, че автомобилът е повреден. Прието е, че намерената информация се потвърждава и от описанието на автомобила към датата на деклариране за свободно обращение, съдържащо се в ел.д. б/8 на МД – „Употребяван, катастрофирал автомобил ...“. В тази връзка от страна на митническия орган е прието, че няма доказателства да е налице промяна в състоянието на автомобила към датата на аукциона – 02.03.2021г. и към датата на допускане на свободно обращение – 07.05.2021г. За съответстващи са приети и показанията на автомобила за изминати километри 197053 мили, както и идентичност на VIN JA4AH3AU0CZ602875. Като съответстващо е прието и коносамент № MEDUML072524/29.05.2020г. с място на натоварване на автомобила пристанище М.,

К., с изпращач 9396-9053 QEBES I. и получател „МИРАМАР“ ООД, Б..

При горната мотивировка е прието, че действителната продажна и платена цена на автомобила е 2100 С., върху която следва да бъде определена митническата стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 925/2013г., увеличена с транспортните разходи. Така митническата стойност по MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г. е определена на 3359,44 лева /2100 С. при курс 1.29209/ - от които 2713,39 лева продажна цена, намерена на електронната страница www.autoauctions.io и транспортни разходи от 646,05 лева, начислена съобразно информация в база данни МИСЗА – Митническа информационна система за допуснати за свободно обръщение автомобили с пристанище на натоварване М. и получаващо пристанище Б. в приблизително същото време.

С оглед определения нов размер на митническата стойност за стока по МД с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г. на основание чл. 77, § 1, б. а) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. е посочено, че възниква вносно митническо задължение. На основание чл. 77, § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. митническото задължение възниква на датата на приемане на митническата декларация, а именно 07.05.2021г. На основание чл. 85, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г., при налагане на ставка 10 % за вносно мито, съответстваща на декларирания тарифен код за стоката е посочено, че ще бъде определен дължим размер от 1075,02 лв., от които мито 335,94 лв. и ДДС 739,08 лв.

„Амичи 2018“ ЕООД е уведомен, че в срок от 30 дни от получаване на Съобщение рег. № 32-418479/22.12.2021г., има право да изрази становище, като в случай, че не желае да изрази становище, производството ще продължи с издаването на решение. Съобщението не е получено от дружеството, видно от върнатата обратна разписка № ИД PS 8000 02PO1X Z.

В указания срок от страна на „АМИЧИ 2018“ ЕООД не е депозирано становище в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката по МД с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г.

С Докладна записка с рег. № 32-175243/31.05.2022 г. е предложено на Директор на ТД „Митница Б.“ на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., чл. 19, ал. 7 от ЗМ, да бъде издадено решение, с което да бъде определен нов размер на митническата стойност на стоката, поставена под режим „допускане за свободно обращение“ с МД с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г.

С Решение № 32-176955/31.05.2022г., издадено от Директор на ТД „Митница Б.“ е определена митническа стойност в размер на 3 359,44 лв. (10% x 335,94 лв.), данъчна основа 3 695,38 лв. (20% от 739,08 лв.). Сравнено с размера който е заплатен на база декларираната стойност за стока от МД с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г. 755,82 лв. (мито 236,19 лв. и ДДС 519,63 лв.) и установеният дължим 1 075,02 лв. (мито 335,94 лв. и ДДС 739,08 лв.) е установена сумата от 319,20 лв. (мито 99,75лв. и ДДС 219,45лв.) за вземане под отчет и заплащане.

На осн. чл. 19б, ал. 3 от ЗМ във вр. с чл. 108, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на „АМИЧИ 2018“ ЕООД е определен десетдневен срок от уведомяване на длъжника за заплащане на мито и ДДС, задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, считано от 07.05.2021г. до датата на уведомяване на длъжника за решението и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в десетдневния срок от уведомяване на длъжника за решението.

Издаденото решение е връчено на „Амичи 2018“ ЕООД на 06.06.2022 г., видно от представеното известие за доставяне /л.34/.

По делото са представени доказателства за компетентността на административния орган и документи от административната преписка в превод на български език. Представени са също и доказателства за компетентността на издателя на оспорения административен акт.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, съдържаща предписаните от закона реквизити и подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220, ал. 1 от ЗМ - 14-дневен срок и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. С оглед на изложеното, жалбата е процесуално допустима, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Оспореният административен акт Решение № 32-176955/31.05.2022 г., е издадено от Директор на ТД „Митница Б.“, АМ, а именно от компетентен административен орган по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗМ и чл. 29 от Регламент 952/2013; при спазване на административно производствените правила и нормите на материалния закон и в съответствие с целта на Закона – Заповед за изменение на служебно правоотношение № 2387/30.07.2021 г. (л. 21), издадена от Директор на Агенция „Митници“, с която В. Е. С. е преназначен на длъжността – Директор на Териториална Дирекция „Ю. Морска“, а по настоящем Териториална дирекция „Митница Б.“.

Съгласно чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно чл. 87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация, а по дефиницията, дадена в чл. 5, т. 39 от същия Регламент, „решение“ означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното лице. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. от своя страна указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, § 5, § 6 и § 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление, какъвто е и настоящият случай. Съобразно разписаното в чл. 19, ал. 7 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от Директора на Териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. С оглед цитираната нормативна уредба и предвид наличната по делото Заповед № 2387/30.07.2021г., издадена от Директор на Агенция „Митници“, настоящият съдебен състав счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална, материална и персонална компетентност, съобразно предоставените му правомощия.

В хода на административното производство, приключило с издаване на оспореното решение, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна. Спазена е формата на административните актове, изложени са мотиви от фактическа и правна страна. Във връзка с развитото се производство и проверка по делото са представени Заповед рег. № ЗТД-1000-451/06.07.2021 г. на Директор на ТД „Ю. Морска“ /понастоящем ТД „Митница Б.“/ и Заповед № ЗТД-1000-265/15.04.2022 г., издадена от Директор на ТД „Митница Б.“.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби, основание за неговата отмяна, съгласно чл. 146, т. 4 от АПК. Съображенията в тази насока са следните:

В Дял втори, Глава трета („Стойност на стоките за митнически цели“) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се съдържа уредбата, касаеща определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективизирана в Решение от 16.06.2016 г. по дело С-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от предвидените субсидиарни методи. Легалната дефиниция на термина „основателни съмнения“ е дадена в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган задължително трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази връзка точно и ясно следва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност.

В чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относително към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело С-291/15 г., в което съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат

да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

В процесния случай, митническите органи, съдът намира, че не са изпълнили задължението си да обосноват наличието на „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 от Регламент /ЕС/ 2915/2447. Съгласно дадената там регламентация, именно в тежест на митническия орган е да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-ниска. Видно от съдържанието на оспореното решение, митническата стойност на процесния автомобил е определена като отново е приложен чл. 70 от Регламента, но при завишаване на стойността, поради възприетото от органа становище, че действително платената или подлежаща на плащане цена в случая е установената в хода на проверката продажна цена на аукцион с дата 02.03.2021г. на автомобил със същия номер на шаси в страната на износа, където публикуваната продажна цена е в размер на 2100 С. (2713,39 лв.), увеличена с транспортните разходи в размер на 646,05 лв. и след отхвърляне от страна на митническите органи на декларираната от А. 2018“ ЕООД цена на автомобила въз основа на представената Фактура /Invoice/№ RA-E21030201/02.03.2021г., издадена от 9396-9053 QEBEC I. и придружаваща МД с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г. В тази връзка следва да се отбележи, че това е допустимо единствено, когато се прилагат вторичните методи и резервният метод за остойностяване на стоката за митнически цели, посочени съответно в чл. 74, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., което очевидно не е предприето в случая от митническите органи. В този смисъл налице е нарушение на законовите разпоредби относно реда и начина, по който следва да бъде определена митническата стойност.

Отделно от това, позоваването в процесното решение на налична на интернет адрес <https://autoauctions.io/> информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси) в страната на износа с обявена продажна цена от 2100 С. не е достатъчно за обосноваване на т. нар. „основателни съмнения“, тъй като въпросната информация не е част от митническите информационни системи и данните не са събрани по надлежния ред, разписан в закона, за да могат да се ползват с доказателствена сила. При това положение следва да се приеме, че липсват каквито и да са сравнителни данни, които да обосноват извода на решаващия орган относно по-ниската цена, декларирана при първоначалното определяне на митническата стойност, а това лишава съда от възможност да направи преценка и относно законосъобразността на тези изводи на митническия орган.

От друга страна, видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката е представена Фактура /Invoice/№ RA-E21030201/02.03.2021г., издадена от 9396-9053 QEBEC I.. във връзка с извършената между „А. 2018“ ЕООД и QEBEC I.. К. покупко-продажба. Представената по делото фактура е с изискуемите реквизити и съдържание и съответна на декларираната в митническата декларация стойност сформирана от продажната цена на закупения автомобил, както и на

платената цена за извършения международен транспорт от САЩ до България. За удостоверяване правото на собственост върху автомобила от страна на продавача е представен и Акт за собственост на автомобила от страна на продавача, в писмен сертифициран превод.

Обстоятелството, че не е представен конкретен договор между страните по сделката, а само на акт за продажба не може да доведе до направения от митническите органи извод, че декларираната митническа стойност не е договорната стойност, действително платена или подлежаща на плащане. На следващо място коментарът, че не е посочено условието на доставка съгласно И. - условия, начин и срок на плащане, за чия сметка са заплатени направените транспортни разходи за доставка на стоката, на практика сочи на вменено изискване към съдържанието на сключения между страните договор, каквото не може да се поставя при свободата на договаряне, а освен това по отношение на транспортните разходи вносителят изрично е декларирал, че са за негова сметка, което се установява и от приложения акт за продажба Фактура /Invoice/ № RA-E21030201/02.03.2021г.

Действително е, че по делото не са представени доказателства относно извършени плащания от купувача към продавача, но това не води директно до извода, възприет от административния орган, че е налице липса на данни, сведения, документи и информация, удостоверяващи цената по сделката, нито освобождава митническия орган, върху когото пада доказателствената тежест да докаже възникналите у него „основателни съмнения“, че декларираната стойност е по-висока. Както се посочи в настоящия съдебен акт, позоваването в митническото решение на данните от проведения на 02.03.2021г. аукцион, обявени на посочения в акта интернет адрес, не са достатъчни за обосноваване на т. нар. „основателни съмнения“, още повече, че тази информация не е събрана по съответния надлежен ред.

При така установеното следва да се приеме, че декларираната митническа стойност към датата на приемане на МД с MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г. е договорната стойност, тъй като декларираната митническа стойност на внесената стока съответства на всички предоставени по делото търговски, транспортни и други документи, които касаят съответната сделка. Решението, с което не е приета митническата стойност по декларацията и е определена нова при липса на безспорна обосновка, е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. Следователно е налице необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447.

„Основателни съмнения“, по смисъла на решение на СЕС по дело C-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна, за да обоснове наличие на съмнения. От друга страна, практиката на съда на ЕС по приложението на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение, води до извод, че процедурата следва да се прилага с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани /вж. Решение от 28.02.2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52/. В случая по настоящето дело, не е посочена причината за незачитане на данните за платената сума в приложената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича нейната автентичност. Фактурата е представена в превод на български език в хода на съдебното производство, и по безспорен и категоричен се установява осъществената сделка с предмет процесния автомобил - Марка: „М.“, модел „RVR“; видът и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите,

формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Въз основа на гореизложеното, настоящият съдебен състав, счита, че е допуснато и процесуално нарушение при издаването на оспорения административен акт, тъй като в случая митническите органи са уведомили оспорващия за възникналите съмнения, но не са ги мотивирали, като от съдържанието на решението се установява, че тези съмнения са възникнали на база непредоставяне на достатъчно данни и информация от нейна страна. Това допуснато нарушение според практиката на СЕС, обективирана в решение по дело С-29/13, се приема като основание, което води до незаконосъобразност на административния акт. Доколкото новата митническа стойност на стоката е незаконосъобразно определена, то такива са и определените допълнителни задължения за мито и ДДС на стоката, за която е подадена митническата декларация, както и лихвата върху определените суми, поради което обжалваното решение следва да се отмени изцяло /в този смисъл Решение № 3769/07.04.2023 г., постановено по административно дело № 11933/2022 г. по описа на ВАС, Решение № 4565/02.05.2023 г., постановено по административно дело № 11251/2022 г. по описа на ВАС/.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, като тя следва да бъде уважена изцяло, съгласно представения доказателства по делото – 10.00 лв. за внесена държавна такса и 1000.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение или общо в размер на 1010.00 лв. /хиляда и десет лева/.

Отправеното възражение за прекомерност от страна на ответния орган, съдът намира за неоснователно.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК предвижда ако възнаграждението за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът по искане на страната може да присъди по нисък размер, но не по малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Цитираната уредба предвижда възможност, прилагана от съда по искане на страна, каквото искане е направено с възражение за прекомерност.

Фактическата и правна сложност за страните е налице с оглед обема на доказателствата, исканията, възраженията, отговорите на процесуалните представители на страните и подготовката им за делото. В случая такава е налице предвид представените доказателства, вкл. превод на същите и като цяло разглежданите въпроси, които са регламентирани от националното и Съюзното законодателство.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. от АПК във връзка с чл. 220 от ЗМ, Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „АМИЧИ 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. В. Г., Решение № 32-176955/31.05.2022 г. на директора на ТД Митница Б., Агенция Митници, с което за стока от митническа декларация /МД/ MRN 21BG001008034857R5/07.05.2021г., на основание чл. 105, §3 и §4 от Регламент /ЕС/ №952/2013г. са определени за вземане под отчет и досъбиране на вносно мито и ДДС в общ размер на 319,20 лева.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „АМИЧИ 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], съдебно-деловодни разноски в общ размер на 1010.00 лв. /хиляда и десет лева/, от които 10.00 лв. платена държавна такса за образуване на производството и 1000.00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: